

Đề bài

Do một lỗi lầm mà em bị buộc phải biến thành con gà trống trong một thời gian. Hãy kể về khoảng thời gian đó.

Bài làm

Tôi là một chú gà trống. Nhưng trước đây, tôi là một cậu bé. Các bạn biết vì sao tôi biến thành gà trống không? Nghĩ lại chuyện đó, tôi thấy thật buồn!

Ngày đó, tôi hay trốn tiết để đi chơi. Cô giáo thấy tôi vắng nhiều buổi nên đến nhà tôi thông báo với gia đình. Bố mẹ tôi xin lỗi cô và nói sẽ khuyên tôi đi học đầy đủ. Lúc đó tôi không những không nghe lời mà còn nói hõn rằng: “Chuyện của con, bố mẹ đừng có xía vào”. Nói xong tôi chạy vào phòng, đóng chặt cửa, không nghe bố mẹ khuyên nhủ. Tôi nghĩ lại những trò vui khi bỏ học đi chơi. Nhưng tôi bỗng giật mình vì có tiếng ai gọi tên mình. Tôi bật dậy thì thấy cô Tiên Xanh đang đứng với vẻ mặt buồn rầu. Tôi hỏi: “A! Cô Tiên Xanh, cô đến để làm gì thế?”. Cô Tiên nói: “Ta đến để trừng phạt con, vì con hõn láo với cha mẹ, ta sẽ biến con thành con gà trong một tuần lễ, nếu con biết sửa đổi thì con sẽ mau chóng biến thành người”. Tức thì, tôi thấy người mình như nhỏ lại, tôi đưa tay lên thì tay tôi biến thành cánh gà và đôi chân tôi thu nhỏ, trở nên gập guốc với những cái móng cẩu bản. Tôi ngẩng đầu thì cô Tiên đã biến mất. Tôi sợ hãi hét lên thì chỉ thấy những tiếng kéc ke ke phát ra. Từ đấy, tôi trở thành một con gà trống.

Hằng ngày, tôi chỉ đứng một chỗ, người ta cho tôi thóc, tôi cũng không ngó đến. Nhưng rồi hai hôm, tôi đói lả ra, nhìn mấy hột thóc mà thèm, bèn ăn luôn. Thấy cũng ngon lắm. Ăn xong, khoái chí, tôi gáy một tràng. Thế là cứ sáng sáng, tôi lại nhảy lên cây rom để gáy. Đã một tuần trôi qua, tôi vẫn chỉ là gà trống, tôi hơi buồn nhưng cũng từ đó tôi không muốn nhớ đến chuyện tôi từng là người. Liên mấy tháng trời ăn uống xô bồ, trông tôi mập mạp hẳn lên.

Tôi được thả đi chơi rong hằng ngày nên rất vui. Có lúc còn giỡn với mấy chú gà con. Tôi nghĩ: “Được làm gà và chơi cùng gà con sướng thật”. Nhưng rồi một hôm, tôi đang ngủ thì có một tên trộm bắt tôi và bóp cổ làm tôi không kêu lên được. Rồi hắn đưa tôi về nhà, nấu nước sôi để chuẩn bị làm thịt. Tôi hốt hoảng, cố tìm mọi cách để thoát thân nhưng vô hiệu, hắn tóm chặt hai chân tôi, để đầu tôi chúc xuống. Tôi nhắm nghiền mắt nghĩ: “Đời mình đến đây hết rồi sao? Chỉ tại mình không vâng lời mẹ, bây giờ bị biến thành gà và còn bị làm thịt nữa. Mình tưởng, mình làm gà là vui sướng. Nhưng... mẹ ơi! Vĩnh biệt mẹ thân thương của con”. Nước mắt tôi trào ra. Tôi giật bản mình khi thấy gã ăn trộm cầm con dao sắc. Bỗng nghe có tiếng gọi, tôi mở mắt thì thấy cô Tiên Xanh. Tôi nói: “Cô Tiên Xanh ơi! Hãy cho cháu trở thành người. Cháu biết hối hận rồi cô ạ!” Cô nói: “Con biết hối hận là tốt. Thôi được, ta cho con trở về với mẹ”. Trong chớp mắt, tôi nhìn thấy

mình đứng trước ngôi nhà thân thương. Nhìn lại thì thấy tôi không phải là gà nữa mà là một con người thực sự. Tôi liền chạy vào nhà và ôm lấy bố mẹ nói: “Bố mẹ ơi! Con biết lỗi rồi! Từ nay, con sẽ chăm ngoan học hành, vâng lời bố mẹ, thầy cô”.

Đến bây giờ, tôi vẫn nhớ lại ngày ấy, ngày mà tôi biến thành gà. Các bạn có biết vì sao tôi xin cô Tiên cho trở thành người không? Lý do rất đơn giản, bởi vì tôi muốn sống với cha mẹ, sống một cuộc sống đầm ấm và hạnh phúc.